МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали
Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 12 від 25.10.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. "Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)", 30 листопада 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції "Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)" з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2017
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2017

Алієва-Барановська В. М., Катречко К. С.
Шляхи удосконалення імпортної діяльності суб'єктів господарювання України ... 237

Амбросенко О. П.
Оцінка впливу землекористування на екологічну стабільність агроландшафтів України ... 240

Берестецька Л. М.
Використання нових інформаційних технологій в бізнес-освіті ... 243

Бігдаш В. Д.
Джерела та чинники управління ризиками медичної реформи ... 246

Братусь Г. А., Бабій К. І.
Методологія оцінки ефективності управління бізнесом на ДП ТА "КИЙ АВІА" ... 248

Братусь Г. А.
Застосування міжнародного досвіду у діяльності ринку цінних паперів України ... 251

Головач Н. В.
Реалізація інноваційних підходів до підготовки кадрів в Україні ... 254

Згалат-Лозинська Л. О.
Підходи до удосконалення оплати праці працівників будівельних підприємств ... 257

Дмитренко Т. Л.
Теоретико-методологічні засади управління ризиком в сфері фінансового моніторингу 260

Дорошенко Л. С.
Лізинг як сучасний вид послуг при підборі персоналу ... 263

Дорошенко Л. С., Лапицька Н. І.
Роль аудиту в удосконаленні управління персоналом ... 266

Калина А. В.
Пропозиції щодо регулювання за планового рівня людського розвитку ... 269

Карбовська Л. А., Прокопенко Н. І.
Необхідність та можливість активізації інноваційної діяльності вітчизняних поліграфічних підприємств ... 271

Кобржицький В. В.
Особливості інвестиційної діяльності в туристичному та готельному бізнесі ... 275

Козлова А. І.
Іноземні інвестиції в промисловість України ... 278

Колпаков В. М.
Проблеми методологічного забезпечення модернізації України ... 281

Корінчевська І. А.
Сучасні інноваційні тенденції управління приватним закладом охорони здоров'я в Україні ... 285

Кузнецова А. І.
Підвищення кваліфікації облікових працівників як фактор їх фізичної та психічної адаптації до викликів сучасної глобалізованої економіки та кризових впливів ... 288

Новальська Н. І.
Підготовка фахівців-управлінців для галузі охорони здоров'я в Україні ... 291

Ольшанська О. П., Мороз-Ольшанська Н. В.
Культура як соціально-практичний засіб в процесі модернізації України ... 294

В. В. КОБРЖИЦЬКИЙ
д-р філос. в галузі екон, проф. МКА, ННІМЕФ

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ТУРИСТИЧНОМУ ТА ГОТЕЛЬНОМУ БІЗНЕСІ

Інвестиційна діяльність сучасних підприємств є досить багатогранною за об'єктами інвестування та найчастіше має форму грошових інвестицій, хоча зустрічаються також вкладання інтелектуальних і матеріальних цінностей з метою отримання прибутку, що регулюється чинним законодавством [1]. Найчастіше в якості інвесторів виступають крупні компанії, що мають можливості вкладати власні цінності в режимі реального чи фінансового інвестування.

Зрозуміло, що найбільш розповсюдженим є інвестування у різноманітні об'єкти нерухомості, в діючі підприємства, які можуть забезпечити своїм інвесторам досить високі та стабільні прибутки, тобто ті, що відрізняються високою інвестиційною привабливістю [3, *167*]. Інвестиційну діяльність можна поділити таким чином:

- вкладення коштів, що пов'язане з придбанням необхідних активів, як матеріальних, так і нематеріальних;
- виплатами за придбані раніше цінні папери;
- видача позик.

Говорячи про інвестиції в готельному й туристичному бізнесі, слід перш за все відзначити деякі їх особливості щодо цього виду діяльності.

Туристичні підприємства в Україні за своїми розмірами є переважно малими, рідше — середніми підприємствами. Через це їхні можливості у провадженні власної інвестиційної діяльності щодо сторонніх підприємств та організацій досить обмежені. Натомість, вони самі могли б бути цікавими для потенційних інвесторів.

Підприємствам туристичної галузі можна розраховувати на грошові надходження від отриманих позик. Не забуваючи при цьому, що з доходів майбутніх періодів їх треба буде повертати. Стосовно цінних паперів, то це можна віднести лише до акціонерних товариств (суб'єктів господарювання, що можуть виступати в ролі емітентів акцій) або крупних товариств, котрі можуть емітувати облігації. Зрозуміло, що серед вітчизняних туристичних підприємств подібних емітентів шукати досить складно, і знайти навряд чи можливо. Продаж матеріальних активів підприємствами туристичної галузі малоймовірний за рахунок практичної відсутності майна, що може становити комерційний інтерес (хіба що продаж деякого офісного обладнання, яке відслужило значну частину свого терміну та просто оновлюється підприємством через різні причини).

Безперечно, що в якості значної інвестиційної цінності може виступати торгова марка, яку можна використати для створення франчайзингової мережі і таким чином розширити свій бізнес, отримуючи додаткові доходи від продажу франшизи. Проте подібна схема є доступною лише незначному числу українських підприємств туристичної галузі.

Розглядати комісійну діяльність туристичних операторів як інвестування по відношенню до їх туристичних агентів неможливо, бо вони не вкладають наявні у них грошові, матеріальні чи інтелектуальні цінності у своїх партнерів по бізнесу, а лише

співпрацюють із ними на засадах комісійної торгівлі. Турагенти не можуть навіть сприймати отриману комісію як інвестиції, а лише як свій зароблений дохід.

Готелі сучасної України можна умовно поділити на старі, що збереглися з радянських часів і зазнали деякої реконструкції та осучаснення. Подібні роботи проводилися не так для кардинального покращення умов проживання пожильців готелів, скільки з метою не надто відставати від швидкої мінливості смаків і уподобань вітчизняних і особливо зарубіжних туристів, які зупиняються у нас. При цьому, подібні готелі нестачею вільних місць зараз не відрізняються.

Є також готелі досить сучасні, збудовані впродовж останніх років, і вони можуть бути поділені умовно на малі (кілька десятків місць у досить затишних і непогано обладнаних номерах) та середні готелі (на десятки-сотні місць), що розташовані або у великих містах, або в курортних зонах. Вони відрізняються непоганим рівнем комфорту, сервісу, вишколом персоналу. Одним словом, це непогані сучасні готелі, власники яких вважають за можливе правити досить високу ціну за свої послуги.

До речі, на думку іноземців, які там проживають, ціни неадекватно високі.

Ще слід додати незначну кількість великих сучасних шикарних готелів, що належать до провідних світових готельних мереж (таких, як Hilton, Holiday Inn, Hyatt Regency, Radisson, Premier Palace тощо). Вони представлені в Києві, Львові, Одесі. Але їх кількість незначна, іноземні пожильці свідомо віддають їм перевагу, а інвестори таких проектів значною мірою також іноземні. І вони, згідно з чинним українським законодавством [2] користуються правами не лише на вкладання коштів та інших цінностей у вітчизняні об'єкти готельної індустрії, але й вільної репатріації зароблених тут прибутків. Виходячи з цього, дана група підприємств готельного бізнесу зараз не становить для нас інтересу.

Коротко окресливши об'єктивну базу інвестування в туристичному та готельному бізнесі, бачимо її обмеженість щодо об'єктів інвестування.

Зрозуміло, що готелі в цьому питанні є значно привабливішими, ніж туристичні підприємства [4, *128*]. Готелі можуть бути споруджені на приватних або орендованих на тривалий час земельних ділянках, вони складаються із ряду будівель і споруд, що утворюють певний готельний комплекс, котрий має змогу розвиватися шляхом розширення не лише своїх фізичних розмірів, але й шляхом диверсифікації бізнесу, долучаючи до основного сервісу — розміщення туристів — широкий спектр ресторанних послуг, різноманітних супутніх для сучасних готелів послуг (фітнес, СПА, масажні та інші релаксаційні процедури, анімаційні та ряд інших).

Створення та обслуговування цих додаткових об'єктів є предметом серйозного вивчення потенційними інвесторами, що часто становить додатковий чинник привабливості для них. Саме тому у згаданих готелях вищої категорії відразу на стадіях проектування та будівництва втілювалися ідеї надання широкого спектру високоякісних послуг не тільки з розміщення й харчування.

Готелі середнього розміру цілком вдало можуть поєднувати свою безпосередню діяльність із здачею в оренду належних їм приміщень для облаштування тих самих перукарень, масажних салонів, фітнес-центрів. Але це уже не інвестиційна, а операційна діяльність, яка також може бути вельми прибутковою для сучасного готелю.

Джерела

1. Закон України "Про інвестиційну діяльність" від 18.09.1991 р. № 1560-XII.
2. Закон України "Про режим іноземного інвестування" від 19.03.1996 р. № 93/96-ВР.

3. Менеджмент: понятійно-термінол. слов. / за ред. Г. В. Щокіна, М. Ф. Головатого, О. В. Антонюка, В. П. Сладкевича. — К.: МАУП, 2007. — 744 с.
4. Губанова Л. І. Оцінка інвестиційних проектів // Фінанси України. — 2011. — № 10. — С. 126–131.